

سیری در زندگی پیامبر کربلا

شبکه اجتماعی افسران جوان جنگ نرم

WWW.AFSARAN.IR

فضه خادمه حضرت زینب (س) که قبلاً در خدمت حضرت فاطمه بوده است، یکی از برجسته ترین شاگردان آن حضرت به حساب می آید.

در پانزدهم رجب سال ۱۳۶۳ هجری پس از سپری کردن یک عمر ۵۷ ساله در راه مبارزه و جهاد و فداکاری با کمال شرافت چشم از جهان فرو بست و دعوت لقاء الله را لبیک گفت

السلام ای دختر شاه نجف
السلام ای صابر صحرای طف
السلام ای چادر زهرا به سر
السلام ای نور خورشید و قمر

وفات حضرت

حضرت و تربیت شاگرد

زینب چه کسی بود؟

علامه شیخ جعفر نقدی:

رشد و پرورش زینب(س) و تربیت این گوهر گرانبها در آغوش نبوت بود. زینب(س) داخل در بیت رسالت بوده و از شیر وحی از مادرش زهرا(س) بتول نوشید، تغذیه اش از غذای کرامت، به دست پسر عم رسول خدا(ص) علی مرتضی(ع) بود. زینب(س) پرورشی قدسی یافت و تربیتی روحانی. لباس هایی فاخر از جلال و عظمت بر تن کرد و رداهای عفاف و حشمت پوشید. این خمسه ی طیبه بودند که در تربیت و پرورش شخصیت زینب(س)، تا آخرین درجه کوشیدند و او را تهذیب کردند؛ همین اندازه در شأن و منزلت زینب(س) کافی است.

(زینب کبری، ص ۱۹)

حضرت زینب (س)

در سال پنجم هجرت در مدینه به دنیا آمد و

مدت شش سال

با جد عظیم الشان خود رسول الله زندگی کرد

نسب دختر علی (ع) و فاطمه (س) و نوه گرانقدر پیامبر اکرم (ص) است

از نگاه دانشمندان دانشمندان بزرگ، او را «عقیله بنی هاشم» نامیدند

با عبد الله پسر جعفر بن ابی طالب زندگی مشترک را آغاز کرد

عقیله بنی هاشم، عالمه غیرمعلمه، عارفه، موثقه، فاضله، کامله، عابده آل علی، معصومه صغری، امینه الله، نایبه الزهرا، نایبه الحسین، عقیله النساء، شریکه الشهداء، بلیغه، فصیحه، و شریکه الحسین.

حاصل زندگی چهار فرزند پسر به نام علی، عون، محمد و عباس و یک دختر به نام ام کلثوم بود.

سر

نی در نینوا می ماند اگر زینب نبود

کربلا

در کربلا می ماند اگر زینب نبود

علاقه به تارالله

مهمترین و حساس ترین بخش زندگی

خطبه حضرت زینب (س) در کوفه

مهمترین و حساس ترین بخش زندگی او، سفر تاریخی اش به کربلا و متعاقب آن اسارت مظلومانه اش است

از دوران کودکی علاقه فراوانی به حسین(ع) داشت. هرگاه سیدالشهداء(ع) از نظر ایشان غایب میشد، بیقراری میکرد و چون دیده ایشان به جمال برادر میافتاد، شاداب میگشت. اگر در گهواره به گریه میافتاد، دیدار امام حسین(ع) و یا شنیدن صدای ایشان، مایه آرامش و قرار زینب بود.

علامه سید عبدالحسین شرف الدین:

بزرگوار و کریم و اصیل و نجیب تر از زینب(س) دیده نشده است. وی آیتی از آیات الهی بود. زینب(س) در تیز فهمی، صفای نفس، لطافت حس، قوت قلب، شجاعت و شهامت، ثبات و استواری بی نظیر بود و در زیباترین و شگفت انگیزترین صورت شجاعت درخشید.

خزینه اسدی:

«سال ۶۱ هجری وارد کوفه شدند و زمان ورود مصادف بود با ورود اسیران آل محمد (ص). در میان آنها زینب را دیدم که به خدا قسم تا آن روز زنی را به این نجابت و حیا و به این پوشیدگی و عفاف و این سخن وری ندیده بودم، چنان شجاعانه خطبه می خواند که گویی زبان علی در دهان داشت»